

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 10 września 2012 r.

DOLiS/DEC- 838/12/54651, 54659, 54666

dot. [...]

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2000r. Nr 98, poz. 1071 ze zm.), art. 12 pkt 2, art. 22 i art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 ze zm.) po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie skargi Pana M. K., na pozyskiwanie jego danych osobowych przez Komendę Główną Policji z siedzibą w Warszawie przy ul. Puławskiej 148/150 oraz Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego z siedzibą w Warszawie przy ul. Rakowieckiej 2a i przekazywanie tych danych Ubezpieczeniowemu Funduszowi Gwarancyjnemu.

odmawiam uwzględnienia wniosku

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pana M. K., , zwanego dalej też Skarżącym, na pozyskiwanie jego danych osobowych przez Komendę Główną Policji z siedzibą w Warszawie przy ul. Puławskiej 148/150 i Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego z siedzibą w Warszawie przy ul. Rakowieckiej 2a, zwaną dalej ABW, oraz przekazywanie tych danych Ubezpieczeniowemu Funduszowi Gwarancyjnemu. Skarżący podniósł: „naruszenie moich danych osobowych polega na pozyskiwanie przez policję i ABW z podsłuchu wszystkich rozmów, które są nagrywane i udostępniane Ubezpieczeniowemu Funduszowi Gwarancyjnemu. Wykonywano do mnie telefony z komórki z nagraniem. Ponadto pracownicy UFG w rozmowach ze mną dysponowali informacjami pozyskanymi z tego podsłuchu. (...) Domagam się interwencji w policji i ABW, która spowoduje zaniechanie podsłuchu i rozmów”.

Na podstawie wyjaśnień uzyskanych w toku przeprowadzonego w sprawie postępowania administracyjnego Generalny Inspektor ustalił, co następuje:

1. Komendant Główny Policji w udzielonych w sprawie wyjaśnieniach wskazał, że dane osobowe Skarżącego nie były przekazywane Ubezpieczeniowemu Funduszowi Gwarancyjnemu. Podano,

że Policja przetwarza dane osobowe Skarżącego w Krajowym Systemie Informacyjnym Policji (KSIP) na podstawie art. 20 ust. 2a ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz.U. z 2007 r. Nr 43, poz. 277 ze zm.). (...) Podstawą faktyczną do przetwarzania danych osobowych skarżącego jest przedstawienie wymienionemu zarzutów z art. 286 § 1 k.k. oraz z art. 233 § 1 k.k., zaś Policja nie uzyskała jakichkolwiek informacji, które wpłynęłyby na potrzebę usunięcia danych ze zbioru, a charakter czynów zarzucanych skarżącemu wynikający z przyjętej kwalifikacji prawnej, wskazuje na możliwość popełnienia w przyszłości czynu zabronionego o podobnych cechach. (...) dokonano stosownej weryfikacji w wyniku której podjąłem decyzję o potrzebie dalszego przetwarzania tych danych w zakresie i na zasadach wynikających z przytoczonych przepisów”.

2. ABW w wyjaśnieniach udzielonych w sprawie pismem z dnia [...] sierpnia 2011 r., powołując się na art. 43 ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 ze zm.), podniosła, że „Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego zmuszony jest odmówić udzielenia jakichkolwiek informacji w związku z Pani [Dyrektora Departamentu Orzecznictwa, Legislacji i Skarg Biura GIODO – przyp. GIODO] zapytaniem, albowiem należy stwierdzić, że w tym przypadku nie występują przesłanki przewidziane w przepisach ustawowych. W ocenie ABW, treść dołączonej do pisma nr [...] [pismo GIODO z dnia [...] sierpnia 2011 r. wzywające ABW do złożenia w sprawie wyjaśnień i dowodów – przyp. GIODO] korespondencji Pana M. K. wskazuje, iż twierdzenie o podsłuchu swojego telefonu autor skargi opiera na niejasnych, subiektywnych odczuciach i własnej interpretacji przyczyn ewentualnych problemów w korzystaniu z telefonii komórkowej. Pragnę również podkreślić, iż nie jest możliwe, aby informacje uzyskane drogą czynności operacyjno-rozpoznawczych Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego udostępniała np. Ubezpieczeniowemu Funduszowi Gwarancyjnemu lub innym podmiotom, z wyjątkiem sądu i prokuratury (...)”. W piśmie ABW z dnia [...] stycznia 2012r. podano: „w wyniku przeprowadzonych sprawdzeń nie stwierdzono, aby w zbiorach danych Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego przetwarzane były dane osobowe Pana M. K.. Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego nie posiada również żadnej wiedzy na temat rzekomego udostępnienia Ubezpieczeniowemu Funduszowi Gwarancyjnemu danych osobowych dotyczących M. K.”.

Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje:

Przedmiotem niniejszego postępowania jest pozyskiwanie danych osobowych Skarżącego przez Komendę Główną Policji i Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz przekazywanie tych danych Ubezpieczeniowemu Funduszowi Gwarancyjnemu. Zdaniem Skarżącego jego dane miałyby być na pozyskiwane „przez policję i ABW z podsłuchu wszystkich rozmów, które są nagrywane i udostępniane Ubezpieczeniowemu Funduszowi Gwarancyjnemu”.

W wyjaśnieniach złożonych w toku postępowania przez Komendanta Głównego Policji podano, że Komenda Główna Policji przetwarza dane osobowe Skarżącego na podstawie przepisów prawa, tj. art. 20 ust. 2a ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2007 r. Nr 43, poz. 277 ze zm.) w Krajowym Systemie Informacyjnym Policji (KSIP) w związku z przedstawieniem Skarżącemu zarzutów z art. 286 § 1 k.k. i z art. 233 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553 ze zm.). Powyższe oznacza spełnienie przesłanki legalności przetwarzania danych osobowych określonej w art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy o ochronie danych osobowych, tj. gdy jest to niezbędne dla zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa.

Natomiast w wyjaśnieniach udzielonych przez ABW wskazano, że dane osobowe Skarżącego nie są przetwarzane w zbiorach danych ABW.

Odnosząc się do podniesionego przez Pana M. K. w skardze do GODO zarzutu udostępnienia jego danych osobowych Ubezpieczeniowemu Funduszowi Gwarancyjnemu przez ww. podmioty, stwierdzić należy, że brak jest w niniejszej sprawie dowodów, że do kwestionowanego przez Skarżącego przetwarzania jego danych osobowych doszło. Z wyjaśnień skarżonych przez niego ww. podmiotów (szczegółowo przedstawionych w stanie faktycznym decyzji) jednoznacznie wynika, że ani Komenda Główna Policji, ani ABW nie dopuściły się zarzucanego przez Skarżącego udostępnienia jego danych osobowych. Ponadto podkreślenia wymaga, że Skarżący nie przedstawił żadnych dowodów na potwierdzenie powyższego zarzutu, ograniczając się jedynie do gołosłownych twierdzeń, podejrzeń i przypuszczeń, które nie zostały poparte żadnymi dokumentami. W tej sytuacji Generalny Inspektor uznał za wiarygodne wyjaśnienia udzielone przez skarżone przez Pana M. K. podmioty, które zdecydowanie zaprzeczyły jego ww. zarzutowi.

Podkreślić należy, że organ administracji publicznej może uznać stan faktyczny rozpatrywanej sprawy za ustalony jedynie na podstawie nie budzących wątpliwości dowodów i nie może poprzestać w tym zakresie na uprawdopodobnieniu, chyba że przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 ze zm.) stanowią inaczej (np. art. 24 § 3 Kpa). Powołać warto wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 9 lipca 1999 r. (sygn. akt III SA 5417/98), w którym sąd uznał, że „organ prowadzący postępowanie musi dążyć do ustalenia prawdy materialnej i według swej wiedzy, doświadczenia oraz wewnętrznego przekonania ocenić wartość dowodową poszczególnych środków dowodowych, wpływ udowodnienia jednej okoliczności na inne okoliczności”.

Postępowanie powadzone przez Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych jest ukierunkowane na wydanie decyzji administracyjnej na podstawie art. 18 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych. W myśl tego przepisu w przypadku naruszenia przepisów o ochronie danych osobowych Generalny Inspektor z urzędu lub na wniosek osoby zainteresowanej, w drodze decyzji administracyjnej nakazuje przywrócenie stanu zgodnego z prawem, a w szczególności: usunięcie uchybień (pkt 1), uzupełnienie, uaktualnienie, sprostowanie, udostępnienie lub nieudostępnienie danych osobowych (pkt 2), zastosowanie dodatkowych środków zabezpieczających zgromadzone dane osobowe (pkt 3), wstrzymanie przekazywania danych osobowych do państwa trzeciego (pkt 4), zabezpieczenie danych lub przekazanie ich innym podmiotom (pkt 5), usunięcie danych osobowych (pkt 6). Analiza ww. przepisu prowadzi do wniosku, że formułowane przez ww. organ nakazy służą przywróceniu w rozpoznawanej sprawie stanu zgodnego z prawem. Zarazem podkreślenia wymaga, że decyzja administracyjna Generalnego Inspektora jest zawsze aktem o charakterze konkretnym i indywidualnym, obejmującym ocenę prawną okoliczności faktycznych istniejących w chwili jej wydania, dokonaną w świetle obowiązujących w tym czasie przepisów prawa.

Wobec ustalenia w sprawie, że ani Komenda Główna Policji, ani ABW nie udostępniły danych osobowych Skarżącego - wbrew jego zarzutom - Ubezpieczeniowemu Funduszowi Gwarancyjnemu, brak jest podstaw do wydania przez Generalnego Inspektora w stosunku do skarżonych podmiotów jakiegokolwiek nakazu na podstawie ww. art. 18 ust. 1. Warunkiem wydania rozstrzygnięcia, o którym mowa w tym przepisie, jest bowiem stwierdzenie istnienia stanu naruszenia przepisów o ochronie danych osobowych w dacie wydania decyzji. Jak wyżej wykazano, w niniejszej sprawie

taka sytuacja nie ma miejsca, ponieważ z zebranego materiału dowodowego nie wynika, aby doszło do kwestionowanego przez Skarżącego udostępnienia jego danych osobowych.

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji.

Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych i art. 129 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego stronie niezadowolonej z niniejszej decyzji przysługuje w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00 – 193 Warszawa).